[หน้า 54]

การด้อยค่าสำหรับสินทรัพย์ทาวการเวินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย

วิศรุต ศรีบุญนาค สมชาย สุภัทรกุล

ร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีระหว่า อยู่ระบุว่าแนวปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับการด้อยค่าของสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้าสารค ชุนตัดจำหน่าย (Amortised Cost) ต้องเป็นไปตามแนวคิดที่สอดคล้องกับการประเมินการด้อยค่าตามโรค ์ขาดทุนที่อาจเกิดขึ้น (Expected Loss Model) ซึ่งแตกต่างจากหลักการประเมินการด้อยค่าสำหรับสินทรับใช่สินทรัพย์ทางการเงิน ซึ่งเป็นไปตามวิธีผลขาดทุนที่เกิดขึ้นแล้ว (Incurred Loss Model) ที่ใช้อยู่ใช้ เกานานาน เมื่อติทางบัญชีดังกล่าว ส่งผลให้การรับรู้ผลตอบแทนหรือดอกเบี้ยรับจากสินทรัพย์ทางการเงินตั้งอยู่บนที่นฐานนองอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง ที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันของค่าคาดหวังของกระแสเงินสดที่จะได้รับเท่ากับมูลค่ายต่อรรวง องสินทรัพย์ทางการเงิน

คำสำคัญ: การด้อยค่า สินทรัพย์ทางการเงิน ราคาทุนตัดจำหน่าย

The exposure draft of financial reporting standards, currently upon the view of the International Accounting Standards Board, proposes that impairment of financial assets measured at amortised cost be consistent with the expected loss model, which is directly nor the incurred loss model currently applied to the impairment of non-financial assets. The application of the expected loss model will result in the interest income recognition being passed on the effective yield that equates the expected cash flow stream to the fair value of the financial instruments.

Key Words: Impairment, Financial Assets, Amortized Cost